

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА ДРАГОМАНОВА**

ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Кафедра методики викладання іноземних мов і світової літератури
Кафедра іноземних мов за професійним спрямуванням

ВІДЕНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (Відень, Австрія)

КІЛЬСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ КРИСТІАНА АЛЬБРЕХТА (Кіль, Німеччина)

ЄВРОПЕЙСЬКА АСОЦІАЦІЯ ОСВІТИ (Брюссель, Бельгія)

**МІЖНАРОДНИЙ МЕТОДИЧНО-ОСВІТНІЙ ЦЕНТР
*DINTERNAL EDUCATION (PEARSON EDUCATION) UKRAINE***

МАТЕРІАЛИ

VI (X) Міжнародної науково-практичної конференції

«ТЕОРІЯ І ТЕХНОЛОГІЯ ІНШОМОВНОЇ ОСВІТИ»

УДУ імені Михайла Драгоманова

30 жовтня 2024 р.

КИЇВ – 2024

УДК 371.3:811.161.1.+82

Т 11

*Рекомендовано до друку
науково-методичною радою
факультету іноземної філології
Українського державного університету імені Михайла Драгоманова
(протокол №4 від 19 листопада 2024)*

Редакційна колегія:

ЛЕМІШ Н.Є.	доктор філологічних наук, професор;
НІКОЛАЄНКО В.В.	кандидат педагогічних наук, доцент;
БЛИНОВА І.А.	кандидат філологічних наук, доцент;
БРЕСЛАВЕЦЬ Н.О.	кандидат педагогічних наук, доцент;
ВІТЧЕНКО А.Ю.	кандидат педагогічних наук, доцент;
ХИЖУН Я.В.	кандидат філологічних наук, доцент;
ВДОВИЧЕНКО Л.Ф.	старший викладач;
ВОЗНЮК Л.А.	старший викладач

Т 11 **Теорія і технологія іншомовної освіти:** матеріали VI (X) Міжнародної науково-практичної конференції 30 жовтня 2024 р. Київ: Вид-во УДУ імені Михайла Драгоманова, 2024. 106 с.

ISBN 978-966-931-311-9

Збірник присвячений актуальним проблемам методики викладання іноземних мов у вищій та середній школі. Розглядаються різні аспекти сучасних лінгвістичних досліджень.

Призначений для викладачів вищих навчальних закладів, науковців, студентів-філологів.

УДК 371.3:811.161.1.+82

ISBN 978-966-931-311-9

© Український державний університет
імені Михайла Драгоманова, 2024

більше / не менше 30 слів) або конкретної тематики (наприклад, прочитайте статтю, укладіть глосарій синтаксичних / методичних / літературних термінів і понять).

Уміння викласти зміст прочитаного чи почутого у формі глосарію є складником комунікативної компетентності мовної особистості та її мовної поведінки. Уміння складати вторинні текстові новоутворення сьогодні має важливе значення для спеціаліста будь-якої галузі, а філології і поетів. Інтерпретаційна робота з текстом, якою і є укладання глосаріїв, сприяє запам'ятовуванню великих текстових масивів, адаптацією такої інформації до нових умов комунікації. Навчання укладати глосарії, звичайно, варто починати з теоретичних дисциплін рідною мовою, розширюючи згодом ці знання й уміння на тексти іноземною мовою. Прикладне значення цієї навички для перекладачів знайде своє застосування у професійній діяльності.

Література

1. Гейна О. В. Компресія наукового тексту зі спеціальності як формування професійної іншомовної комунікативної компетентності іноземних студентів. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Філологія»*. Острог: Вид-во НаУОА, 2022. Вип. 13(81). С. 188–192.

2. Глосарій // Українська мова: енциклопедія / НАН України, Інститут мовознавства ім. О. О. Потебні, Інститут української мови; редкол.: В. М. Русанівський (співголова), О. О. Тараненко (співголова), М. П. Зяблюк та ін. 2-ге вид., випр. і доп. К.: Вид-во «Укр. енцикл.» ім. М. П. Бажана, 2004. С. 99.

Г.М. Семененко
Український державний університет
імені Михайла Драгоманова
(Київ, Україна)

ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ТРАНСМЕДІЙНОГО СТОРІТЕЛІНГУ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ

Актуальність. Сучасній освітній практиці однією із ефективних технологій у викладанні іноземних мов є використання трансмедійного сторітелінгу, що відкриває нові можливості для покращення процесу навчання [1]. Трансмедійний сторітелінг передбачає створення та поширення історій через різноманітні медійні платформи, такі як відео, аудіо, соціальні мережі, блоги та інтерактивні ресурси [3]. Для формування мовленнєвої компетентності цей підхід є унікальним, оскільки дозволяє залучати учнів у контексти, що імітують реальні комунікативні ситуації та стимулюють використання мови як засобу вираження й комунікації. **Метою** даної публікації є аналіз переваг і недоліків трансмедійного сторітелінгу для розвитку мовленнєвих навичок студентів-філологів.

Основними етапами застосування цієї технології є визначення теми або ідеї для трансмедійної історії, вибір відповідних медійних платформ, визначення послідовності та способу подання контенту на обраних платформах, публікація й поширення історії, а також аналіз та обговорення результатів.

Для створення таких історій використовуються різноманітні онлайн-інструменти, зокрема *Voicethread* для запису аудіоконтенту, *Befunky* для створення колажів або серій зображень, *Superlame* для генерування текстових хмар, *Wordcloud* для створення словесних хмар, *Zimmertwins* для розробки анімаційних історій, *Toondoo* для створення коміксів, *Storybird* для розробки історій у форматі книги, *Slidestory* для поєднання звуку та зображень, а також *Canva* для створення сторібордів, фотоколажів і презентацій [2].

Однією з основних переваг трансмедійного сторітелінгу у навчанні іноземних мов є можливість створення інтегрованих мовних середовищ, які допомагають студентам відчувати себе частиною іншомовної культури. Наприклад, при навчанні англійської мови викладачі можуть створювати серії історій, де події розгортаються у віртуальних середовищах, таких як блоги героїв, відеоповідомлення або фоторепортажі. Студенти, виконуючи завдання в цих середовищах, отримують доступ до нової лексики, культурних особливостей, мовленнєвих конструкцій і реалій іншомовного світу. Це сприяє глибшому розумінню мови як культурного феномена і мотивує до її активного використання.

Крім того, трансмедійний сторітелінг дозволяє студентам розвивати всі види мовленнєвої діяльності – читання, письма, говоріння та аудіювання. Наприклад, студенти можуть починати з читання тексту, що описує початок історії, потім переходити до перегляду відео, яке розширює сюжет, або слухати аудіозапис, де герої обговорюють події. Завдяки цьому підходу навчальний процес стає різноманітним, а також сприяє глибшому засвоєнню інформації, оскільки кожний вид діяльності стимулює окремі когнітивні процеси та допомагає краще закріпити нові знання.

Ще одним важливим аспектом трансмедійного сторітелінгу є його здатність підтримувати високий рівень мотивації студентів. Коли історія поширюється на різних медійних платформах, учні сприймають навчання як захопливу подорож і відкриття, а не як рутинний процес. Соціальні мережі, інтерактивні платформи та мультимедійний контент дозволяють студентам не лише слідкувати за розвитком сюжету, але й брати активну участь у ньому – залишати коментарі, ставити запитання, спілкуватися з іншими учасниками або навіть пропонувати власні варіанти розвитку подій. Така інтерактивність створює атмосферу спільної роботи, що додатково стимулює вивчення мови.

У контексті освітнього процесу трансмедійний сторітелінг також сприяє розвитку критичного мислення, креативності та соціальної взаємодії. Коли студенти працюють з історіями, що представлені на різних платформах, вони мають змогу аналізувати інформацію, обговорювати її з одногрупниками, висловлювати власні думки та обґрунтовувати їх. Крім того, трансмедійний сторітелінг дає можливість розвивати технологічні навички, що є актуальними для сучасної молоді. Під час роботи з цифровими платформами студенти вчаться

не лише знаходити інформацію, але й створювати власний контент: записи, презентації, відео тощо. Це сприяє розвитку комплексних компетенцій, що є важливими як для навчання, так і для подальшого професійного життя.

На додаток, використання трансмедійного сторітелінгу робить процес навчання більш індивідуалізованим. Учні можуть самостійно обирати темп і глибину роботи з матеріалом, зважаючи на власні інтереси, рівень підготовки та навчальні потреби. Викладачі можуть створювати адаптивні історії, що включають різні рівні складності та завдання для різних категорій студентів. Це дозволяє ефективніше враховувати індивідуальні особливості учнів, надаючи їм можливість самостійно обирати види завдань та платформи для роботи.

Трансмедійний сторітелінг, хоча і є ефективним інструментом для залучення учнів, має певні недоліки, які можуть обмежувати його використання в навчальному процесі. Однією з основних проблем є високі вимоги до технічних ресурсів та підготовки. Створення якісної трансмедійної історії потребує доступу до комп'ютерів, стабільного інтернет-з'єднання, а також знань з роботи з цифровими інструментами та платформами. Не всі учні або освітні заклади мають можливість забезпечити такі умови, що може створювати нерівність серед учасників навчального процесу. Додатково, викладачі часто потребують значної кількості часу для створення та керування трансмедійним контентом, що ускладнює інтеграцію такого підходу в умовах обмеженого навчального розкладу.

Іншою значною проблемою є потенційна надмірна стимуляція та втрата фокусу. Через різноманітність медійних платформ, що використовуються у трансмедійному сторітелінгу, учні можуть швидко перемикатися між різними форматами контенту, що призводить до перевантаження інформацією. Це може відволікати увагу від основного навчального матеріалу і заважати глибокому засвоєнню знань. Крім того, надмірне використання трансмедійних підходів може створити ілюзію навчання, де учні зосереджуються більше на інтерактивних елементах та розвагах, ніж на засвоєнні знань.

Висновки. Таким чином, трансмедійний сторітелінг є потужним і ефективним інструментом, який значно збагачує процес навчання іноземних мов. Завдяки використанню різних медійних платформ він створює багатий мовний досвід, що мотивує студентів, розвиває мовленнєві та когнітивні навички, підтримує індивідуальний підхід і сприяє адаптації до сучасного цифрового середовища.

Література

1. Гусленко, І., Змійова, В., & Літовченко, Я. (2024). Інтеграція трансмедіа в процес навчання іноземних мов: можливості та виклики. *Вісник ХНУ імені В. Н. Каразіна. Серія: Іноземна філологія. Методика викладання іноземних мов*, (99), 94-101. DOI: 10.26565/2786-5312-2024-99-12
2. Сторітелінг як метод навчання: КМДШ – мережа приватних ліцензованих шкіл URL: <https://www.creativeschool.com.ua/storytelling/>
3. Jenkins, H. (2006). *Convergence Culture: Where Old and New Media Collide*. New York: NYU Press. URL: <http://www.jstor.org/stable/j.ctt9qffwr>.